

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.084/2023/2.

A tanács tagjai:

Dr. Dobó Viola a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Hajas Barnabás bíró

Dr. Patyi András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Vigh Annamária ügyvéd (cím2)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala (cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Kénosi Viktória kamarai jogtanácsos

A per tárgya: családtámogatási tárgyú közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Fővárosi Törvényszék

52.K.702.482/2022/8. számú ítélete

Rendelkező rész

Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál 2000. március hó 7. napján családi pótlék és iskoláztatási támogatás iránt igénybejelentést terjesztett elő. A felperes az igénybejelentésben úgy nyilatkozott, hogy: „Kijelentem, hogy az igénybejelentésen feltüntetett adatok a valóságnak megfelelnek, egyben tudomásul veszem azt, hogy köteles vagyok a gyermek nevelési ellátás folyósítását érintő változásokat bejelenteni. Ha a változások bejelentését elmulasztom, az ebből származó jogalap nélküli kifizetés teljes összegét köteles vagyok visszatéríteni.” A felperes a nyilatkozatot aláírásával látta el.

[2] A felperes 2019. szeptember hó 2. napján gyermek1 és gyermek2 utónevű gyermekei apjától, a volt élettársától az édesanyjához költözött.

[3] A felperes 2021. július 14. napján benyújtott lemondó nyilatkozatában 2021. július 1. napjától kérelmezte a családi pótlék folyósítás megszüntetését gyermek1 utónevű gyermeke után, mert a gyermek 2021. június hó 15. napján befejezte a középiskolai tanulmányait. Az alperes a T-BP-CST-99842-2/2021. számú határozatával a felperes gyermek1 utónevű gyermekére tekintettel folyósított családi pótlék megszüntetéséről határozott 2021. július hó 31. napjával bezárólag.

[4] A gyermekek édesapja, egyéb érdekelt1 2022. március 24. napján családi pótlék iránti kérelmet terjesztett elő, egyben bejelentette, hogy a felperes 2019. szeptember hó 2. napján elköltözött és a családi pótlékról nem mondott le.

[5] Az alperes a T-BP-CST-64562-8/2022. iktatószámú, 2022. május hó 23. napján kelt határozatával kötelezte a felperest 2019. október 1. és 2021. július 31. közötti időszakra jogalap nélkül felvett 292.600 forint visszafizetésére. A határozat indokolása szerint a felperes gyermek1 utónevű gyermeke 2019. szeptember 2. napján kikerült a felperes háztartásából, ezért a felperes 2019. október 1. napjától családi pótlékra nem volt jogosult. A határozatát a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 8. § (1) bekezdés a) pontjára, 39. §-ára, 41. §-ára és a Cst. végrehajtására kiadott 223/1998. (XII. 30.) kormányrendelet 3. §-ára alapította.

Az elsőfokú ítélet

[6] A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy a peres eljárás tárgyát képező ellátás feltétele, hogy az ellátásra jogosult a gyermeket saját háztartásában nevelje, azonban a felperes által sem vitatottan 2019. szeptember hónapban megszűnt ez a feltétel, továbbá az ezzel kapcsolatos bejelentési kötelezettségének a felperes nem tett eleget.

[7] Az elsőfokú bíróság utalt továbbá arra, hogy a felperes korábban nyilatkozott arról, hogy tudomásul veszi azt, hogy köteles a gyermek nevelési ellátás folyósítását érintő változásokat bejelenteni, illetve, ha a változások bejelentését elmulasztja, az ebből származó jogalap nélküli kifizetés teljes összegét köteles visszatéríteni.

[8] A jogerős ítélet szerint a felperes felróhatósága abban áll, hogy nem jelentette be azt a tényt, hogy a gyermekek kikerültek a saját háztartásából, annak ellenére, hogy a saját háztartásban nevelés a folyósítás feltétele. Az, hogy fennáll-e a saját háztartásban nevelés, olyan tény, amely a folyósítást érinti. A felperes gondatlanul elmulasztotta ezen tény bejelentését, ezért az ellátás felvétele felróhatónak minősül. A Cst. 41. § (4) bekezdés a) pontja határozza meg, hogy az ellátás felvétele nem csak szándékos magatartással valósulhat meg, de akkor is, ha az ellátásban részesülő gondatlansága miatt nem tudta, hogy az ellátás őt már nem illeti meg. A felperes által felhozott személyes körülmények méltányossági eljárásban kerülhetnek értékelésre, a jelen eljárásban azonban az alperes nem volt jogosult méltányossági körülményeket figyelembe venni.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben a befogadhatóság körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésének a) pontjának aa) alpontját és ab) alpontjait jelölte meg, a befogadhatóság okát nem támasztotta alá. Kérte, hogy a Kúria a jogerős elsőfokú ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján helyezze hatályon kívül, az alperes határozatát semmisítse meg és az alperest kötelezze új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

[10] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Cst. 41. § (3) és (4) bekezdését, az elsőfokú bíróság és az alperes nem vette figyelembe a személyes körülményeit, valamint azt, hogy az ellátás felvétele során jóhiszemű volt, melyet az is alátámaszt, hogy amikor a

gyermek1 utónevű gyermeke befejezte a középiskolai tanulmányait, kérte az ellátás megszüntetését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
miatt indokolt.

[14] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdésének a) pontjának aa) alpontja és ab) alpontja alapján kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[15] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, de azt indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani nem kell, a bíróság pedig a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára. (Kfv.VII.38.157/2021/2.) A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet. (Kfv.VII.37.357/2022/2.)

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében az alsóbb fokú bíróságok számára – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. (Kfv.IV.37.584/2022/2.)

[17] A felperes egyrészt a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása okán kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását. E körben hangsúlyozandó, hogy a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés

vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. (Kfv.IV.37.679/2020/2.) A Kúria megállapította, hogy a felperes – a befogadás törvényi jogcímének pusztá megjelölésén túl – nem jelölt meg olyan elvi jelentőségű jogkérdést és a kialakult bírói gyakorlat körébe tartozó olyan döntéseket, amelyek okán a jogegység megbomlásának veszélye áll fenn, ilyen körülményt a Kúria sem észlelt.

[18] A felperes a jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége okán is kérte a felülvizsgálati eljárás lefolytatását. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. (Kfv.IV.37.960/2020/2.)

[19] Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. (Kfv.III.37.778/2020/2.) Az egyént ért jogsérelemnek önmagában társadalmi jelentősége, különleges súlya nincs. (Kfv.III.37.197/2021/2.)

[20] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét, annak megjelölése hiányában nem látta megállapíthatónak, jelen ügy ugyanis a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással, ilyen körülményre a felperes sem hivatkozott a befogadás körében. A felülvizsgálati bíróság továbbá nem észlelte az adott ügytípus – és a benne foglalt jogkérdések – tömeges számban történő előfordulását sem.

[21] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben nincs olyan jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a Kúria nem foglalt állást, illetve amelynek vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[22] A felperes felülvizsgálati érvelése valójában lényegében a bizonyítékok ismételt egybevetésére, értékelésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a kúriai jogértelmezés kiforrott. A felülvizsgálati eljárás során a Kúria elsősorban – elvi jellegű jogkérdéseket illetően – joggyakorlat fejlesztő és egységesítő tevékenységet folytat, a tényállás megállapításának és a bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére csak kivételesen súlyos esetekben van lehetőség. (Kfv.III.37.028/2022/2.)

[23] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei tehát nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnak megtagadta. Minderre tekintettel a felülvizsgálati kérelemben foglalt azonnali jogvédelem iránti kérelemről nem kellett dönten.

A döntés elvi tartalma

[24] *A felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadásához a kérelmet előterjesztő félnek a befogadási okon túlmenően meg kell jelölni azt az elvi jelentőségű jogkérdést is, amelyben a joggyakorlat nem egységes vagy a jogegység megbomlásának veszélye áll fenn.*

Záró rész

[25] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[27] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023.február 21.

Dr. Dobó Viola s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

Dr. Balogh Zsolt s.k

előadó bíró

bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.

Dr. Patyi András s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő